

Fa vagyok.
Egész életemben csak állok,
Ősszel sárgulok,
Télien fázok.

Na de tavasszal!
Jaj neked zord világ!
Kivirágzik száz virág
méhek jönnek, egész rajok
Verebek, rigók, egyéb fajok.

Mézédes illattal borítom
be a kertet
fagyott dérből az áztató
nyári melegnek!

Árnyékomba ekkor jó el a jó idő,
körülttem már csak perzselt pázsit és hó
Alám ültök olvasni, cseverészni és álmélnodni
Éjjel egy pár hozzám jár ki egymást örökké szeretni

Így megy ez, míg egyszer csak
végső őszömet látom,
s lombkoronámat végleg
levágom

Korhadás eszi hangyás
törzsem
Rohadok, mélyen belül
sorvadok eszeveszetlenül.

Elmúlok, mint a jó idő alattam
de álmaimat fel nem adtam.
Ledőlök hát, alszok egyet,
visszajátszom emlékeitek.